

499.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych

z dnia 1 marca 1928 r.

o substancjach i przetworach odurzających.

Na podstawie art. 2 i art. 11 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) i § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

Wyrób środków odurzających.

§ 1. Wyrób i przeróbka poza aptekami środków odurzających, przeznaczonych do celów leczniczych, mogą się odbywać, z wyjątkiem przewidzianym w § 3, wyłącznie na podstawie zezwoleń udzielanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

O zezwolenia te mogą się ubiegać tylko takie osoby fizyczne lub prawne, które prowadzą wytwórnie chemiczne lub chemiczno-farmaceutyczne.

§ 2. Przewidziane w § 1 zezwolenia będą udzielane tylko w przypadkach, kiedy udzielenie zezwolenia będzie wskazane z uwagi na zapotrzebowanie środków odurzających do celów legalnych i kiedy wyrób i przeróbka tych środków będzie się odbywać w sposób i w warunkach umożliwiających władzom wykonywanie skutecznego nadzoru.

§ 3. Wyrób i przeróbka środków odurzających dla własnych celów w zakładach wojskowych mogą się odbywać bez osobnych zezwoleń, jednak zgodnie z odnośnymi przepisami, wydanymi przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Wyrób i przeróbka środków odurzających, przeznaczonych do celów leczniczych, może się odbywać w aptekach bez osobnych zezwoleń. Wyrób ten i przeróbka jednak może się odbywać tylko w aptekach publicznych i w takich aptekach zakładowych, które są prowadzone zgodnie z przepisami obowiązującymi apteki publiczne.

§ 5. Wyrób i przeróbka środków odurzających w celach naukowych może się odbywać tylko na podstawie zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Zezwolenia te będą udzielane w sposób następujący:

1) państwowym szkołom akademickim na żądanie rektorów tych szkół,

2) innym uczelniom i instytucjom naukowym na skutek podania, które celem zaopiniowania należy składać przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

3) poszczególnym osobom (poświęcającym się pracy naukowej) na skutek podania, które należy składać przez powiatowe władze administracji ogól-

nej, dołączając do podania dowody stwierdzające prowadzenie przez petenta prac naukowych i konieczność wyrobu lub przeróbki środków odurzających w związku z temi pracami.

§ 6. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, posiadające przewidziane w § 1 zezwolenie na wyrób i przeróbkę środków odurzających, przeznaczonych do celów leczniczych, obowiązane są prowadzić osobno księgi przychodu i rozchodu dla każdego z tych środków według załączonego wzoru (załącznik 1).

W księgach tych należy notować:

- datę otrzymania produktów wyjściowych, przeznaczonych do wyrobu lub przeróbki środków odurzających, ilość ich, oraz imię i nazwisko osoby, względnie nazwę firmy, od której one zostały otrzymane, jak również dokładny adres tych osób lub firm,
- datę otrzymania produktów końcowych oraz ilość ich,
- imię i nazwisko osoby względnie firmy z podaniem ich adresu, którym środki te zostały odstąpione oraz datę wydania i ilość odstąpionych środków.

Księgi te winne być przesnurowane z kolejno numerowanymi stronami i zaopatrzone w pieczęć właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 7. Ustanowione przepisami § 6 księgi obowiązane są prowadzić również te apteki (§ 4), które zamierzają wyrabiane lub przerabiane przez siebie środki odurzające odstępować nietylko bezpośrednio spożywcóm, ale również innym aptekom, bądź hurtowniom lub fabrykom.

§ 8. Zakłady i instytucje upoważnione do wyrobu lub przeróbki środków odurzających dla celów naukowych, a wymienione w p.p. 1 i 2 § 5 obowiązane są prowadzić księgi przychodu i rozchodu tych substancji i przetworów według załączonego wzoru (załącznik 2).

Księgi te winne być przesnurowane z kolejno numerowanymi stronami i zaopatrzone pieczęcią i podpisem rektora względnie zwierzchnika zakładu lub instytucji.

Takież księgi obowiązane są prowadzić osoby wymienione w p. 3 § 5 z tem, że w tych przypadkach księgi te winne być zaopatrzone pieczęcią właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 9. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, zobowiązane do prowadzenia przewidzianych w §§ 6, 7 i 8 ksiąg przychodu i rozchodu środków odurzających, obowiązane są nie później jak do dnia 31 stycznia każdego roku złożyć w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych dokładne sprawozdanie za ubiegły rok kalendarzowy o obrocie tych środków.

Sprawozdanie to winno być zestawione według załączonego wzoru (załącznik 3).

§ 10. Wyrób i przeróbka środków odurzających winny się odbywać w warunkach dających rękojmię, że środki te nie będą mogły dostawać się do rąk osób niepowołanych, bądź też nie będą mogły być użyte do celów nielegalnych.

Handel środkami odurzającymi.

§ 11. Do hurtowej sprzedaży środków odurzających uprawnione są wyłącznie: a) osoby posiadające hurtowe składy środków leczniczych, które na to uzyskają od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych osobne zezwolenia, b) osoby posiadające wytwórnie chemiczne lub chemiczno-farmaceutyczne, które uzyskały przewidziane w § 1 zezwolenia i c) apteki publiczne normalne. Te ostatnie jednak uprawnione są do hurtowej sprzedaży środków odurzających tylko własnego wyrobu.

Przez hurtową sprzedaż rozumie się zbycie towarów innym kupcom lub przemysłowcom celem odprzedaży lub dalszej przeróbki.

Wyżej w p. a) przewidziane zezwolenia będą udzielane tylko takim osobom, których handel hurtowy środkami leczniczymi jest prowadzony pod stałym zarządem magistra farmacji (prowizora farmacji, aprobowanego aptekarza), inżyniera (doktora) chemii lub drogisty (materjalisty).

§ 12. Przewidziane w p. a) § 11 zezwolenia będą udzielane tylko w przypadkach, kiedy udzielenie zezwolenia będzie wskazane z uwagi na potrzeby rynku i kiedy prowadzenie handlu będzie się odbywać w sposób i w warunkach umożliwiających władzom wykonywanie skutecznego nadzoru.

§ 13. Osoby prowadzące handel środkami odurzającymi na podstawie zezwoleń przewidzianych w p. a) § 11 obowiązane są prowadzić osobne księgi obrotu tych środków według załączonego wzoru (załącznik 4).

W księgach tych należy w dniu otrzymania względnie wydania towaru notować: a) datę otrzymania, b) imię i nazwisko względnie firmę dostawcy oraz jego adres, c) nazwę i ilość otrzymanego środka, d) datę wydania, e) imię i nazwisko względnie firmę nabywcy oraz jego adres, f) nazwę i ilość zbytego środka i g) pozostałość środka na składzie.

Księgi te winne być przeszurowane z kolejno numerowanymi stronami i zaopatrzone pieczęcią powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14. Wymienione w § 13 osoby obowiązane są nie później jak do dnia 31 stycznia każdego roku złożyć w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych dokładne sprawozdanie za ubiegły rok kalendarzowy o dokonanych obrocie środków odurzających.

Sprawozdanie to winno być zestawione według załączonego wzoru (załącznik 5).

§ 15. Wszystkie osoby fizyczne i prawne upoważnione do hurtowej sprzedaży środków odurzających (§ 11) mogą je zbywać tylko takim osobom, które są uprawnione do wyrobu, przeróbki bądź sprzedaży (tak hurtowej, jak detalicznej) nabywanych środków.

O ile sprzedający nie ma zupełnej pewności, że nabywca posiada te uprawnienia, winien żądać złożenia mu odnośnego zaświadczenia, wydanego przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

Środki odurzające mogą być wydawane i sprzedawane tylko na podstawie pisemnego zapotrzebowania. Zapotrzebowanie to winno być podpisane przez nabywcę, zaopatrzone w datę i winno zawierać

rać oznaczenie firmy i adresu nabywcy, ilość nabywanych środków oraz cel, dla którego są one nabywane.

§ 16. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, nabywające środki odurzające winne z odbioru ich składać pisemne pokwitowania, zaopatrzone własnoręcznym podpisem nabywcy, lub osoby przez niego do odbioru upoważnionej oraz datą odbioru z wyszczególnieniem ilości odebranych.

Wydawanie środków odurzających bez takiego pokwitowania jest wzbronione. W przypadkach kiedy środki te są wysyłane pocztą, pokwitowanie z odbioru może być zastąpione pokwitowaniem urzędu pocztowego z przyjęcia nadanej przesyłki, przy transportach kolejowych lub wodnych może ono być zastąpione przez wpisanie do księgi przychodu i rozchodu daty i numeru listu przewozowego.

§ 17. Do detalicznej sprzedaży środków odurzających uprawnione są wyłącznie apteki publiczne i koncesjonowane apteki domowe lekarzy i lekarzy weterynarii.

Przechowywanie środków odurzających.

§ 18. Przechowywanie środków odurzających jest dozwolone:

- aptekom publicznym, zakładowym i domowym lekarzy,
- osobom, które na podstawie postanowień niniejszego rozporządzenia są uprawnione do wyrobu, przeróbki lub handlu temi środkami,
- osobom, które środki te nabyły zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami dla własnych celów leczniczych i tylko w ilościach dla celów tych niezbędnych.

Przechowywanie środków odurzających w t. zw. apteczkach „domowych“, „ambulatoryjnych“, „podręcznych“ i t. p. jest wzbronione.

Środki odurzające winny być zarówno w wytwórniach jak i w handlach uprawnionych do hurtowej sprzedaży ich przechowywane w osobnych zamknięciach i w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom niepowołanym.

§ 19. Osoby wymienione w punktach a i b § 18 uprawnione do przechowywania środków odurzających obowiązane są w razie przypadkowego bądź też losowego zniszczenia lub kradzieży tych środków, niezwłocznie zawiadomić o tem właściwą powiatową władzę administracji ogólnej celem sporządzenia odnośnego protokołu.

O ile straty przy wyrobie, przeróbce lub handlu środkami odurzającymi przekraczają normalne manco, osoby obowiązane do prowadzenia ksiąg przewidzianych w §§ 6, 7 i 13 obowiązane są uzasadnić je w tych księgach w rubryce „uwagi“.

Przepisy ogólne.

§ 20. Przewidziane w §§ 6, 7, 8 i 13 księgi winne być przechowywane w ciągu 5 lat od chwili wpisania do nich ostatniej pozycji.

Przewidziane w § 15 zapotrzebowania, a w § 16 pokwitowania winne być przechowywane w ciągu 3 lat od dnia ich złożenia.

W razie zaprzestania z jakichkolwiek bądź powodów wyrobu, przeróbki lub handlu środkami odurzającymi przed upływem tych terminów księgi te, zapotrzebowania i pokwitowania winne być złożone właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 21. Wyrób i przeróbka w aptekach publicznych i zakładowych środków odurzających, przeznaczonych do detalicznej sprzedaży t. j. do sprzedaży bezpośrednim spożywcom oraz sposób przechowywania ich i wydawania przez apteki są unormowane osobnym rozporządzeniem.

§ 22. Wszędzie, gdzie w rozporządzeniu niniejszem użyto określenia „środki odurzające”, należy pod tem określeniem rozumieć substancje i przetwory odurzające, wymienione w ust. 1 art. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559), pochodne tych substancyj, które na podstawie przepisów tegoż ustępu będą uznane za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia i ich przetwory oraz te substancje i przetwory, które na podstawie przepisów ustępu 2-go tego artykułu będą uznane za podobnie szkodliwe.

§ 23. Dokonywanie rewizji wszystkich przedsiębiorstw, zakładów i miejsc, w których są wyrabiane, przerabiane, przechowywane, sprzedawane lub wydawane środki odurzające z wyjątkiem zakładów wojskowych, należy z reguły do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w osobie inspektora farmaceutycznego.

W razie potrzeby, dokonanie takiej rewizji może być zarządzane również przez władze administracji ogólnej innych instancyj i w osobie innych urzędników.

Do wyżej wymienionych władz należy również dokonywanie rewizyj mających na celu wykrycie bezprawnego wytwarzania, handlu, przechowywania

i zużycia środków odurzających. Te ostatnie rewizje winne być dokonywane w sposób zgodny z postanowieniami art. 5 ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559).

§ 24. Wszystkie władze administracyjne, skarbowe i policyjne, w razie ujawnienia przekroczeń postanowień ustawy w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających z dnia 22 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559) i rozporządzeń na jej podstawie wydanych, winne niezwłocznie zawiadomić o tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, a sprawę skierować na drogę sądową.

Przepisy końcowe.

§ 25. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze stosownie do przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancyj i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 559).

§ 26. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, posiadające bądź przechowywujące przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia środki odurzające, o ile na podstawie tego rozporządzenia nie uzyskają uprawnień do dalszego ich posiadania lub przechowywania, obowiązane są zbyć te środki osobom uprawnionym do ich nabycia nie później, jak do dnia 15 lipca 1928 roku.

§ 27. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 2 miesiące od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Załącznik Nr. 1

do § 6.

Książka kontroli środków odurzających w.....
(rodzaj wytwórni i jej adres)

prowadzonej przez.....
(nazwa firmy i jej adres)

Nazwa produktu wyjściowego.

Przychód produktu wyjściowego			Wyrób i przeróbka			
Data otrzymania produktu wyjściowego	Gdzie nabyto (wymienić dostawcę i jego adres)	Ilość nabytego produktu wyjściowego	Nazwa otrzymanego produktu końcowego do użycia którego zużyto produkt wyjściowy	Ilość zużytego produktu wyjściowego	Ilość uzyskanego produktu końcowego	Data otrzymania produktu końcowego

